

GLOT (3) sb m

-o- (1) *Mącz*, -ó- (1) *KochFr*.

sg N glot (1). ◇ pl G glotow (1). ◇ A gloty (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w., poza tym XVII(XVIII) w.: glut.

Kula, śrut z ołowiu lub żelaza (z niem. Gelöthe); glans Mącz (3) : Glans [...] Ołowny Báfályk/ álbo kulá/ też glot álbo kulká do ruźnice Mącz 146b; BielSpr 74; IVż nam/ Gąłká nieboże/ [...] nie bédziefz hárcował/ Ani glótów z rękawá fypał ná chłopiętá/ Kiedy cię więc opádną/ iákoby fczęniętá. KochFr 130.

AL